

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ
ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРНИХ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ
КАФЕДРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

Анотація до творчого проєкту

«В ОЧІКУВАННІ ГОДО»

роль Лакі за п'єсою Семюеля Беккета

здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти

Спеціальність – 026 «Сценічне мистецтво»

ОП «Акторська майстерність та продюсування».

Лебединець Тетяна Ігорівна

Керівник творчого проєкту - нар. арт. України, проф. Сомов Лев Миколайович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

Лакі — персонаж п'єси Семюеля Беккета «В очікуванні Годо». Він є рабом персонажа Поццо.

Лакі унікальний у п'єсі, де більшість героїв розмовляють безперервно: він вимовляє лише два речення, одне з яких має понад сімсот слів (монолог). Лакі страждає від рук Поццо охоче і без вагань. Він «прив'язаний» (улюблена тема в Годо) до Поццо напрочуд довгою мотузкою в першій дії, а потім такою ж сміховинно короткою мотузкою в другій дії. Обидва зав'язані на шиї. Коли він не виконує накази Поццо, він зазвичай стоїть на одному місці, пускаючи слину, або спить, якщо простоїть там досить довго. Його реквізит включає кошик для пікніка, пальто та валізу, повну піску.

Лакі — очевидна антитеза Поццо. У якийсь момент Поццо стверджує, що все існування Лакі засноване на тому, щоб догоджати йому; тобто поневолення Лакі є його сенсом, і якщо він колись звільниться, його життя перестане мати будь-яке значення.

Всі дії Лакі здаються непередбачуваними. У першому акті, коли Естрагон намагається йому допомогти, Лакі жорстоко б'є його по нозі. Коли згодом очікується, що він буде танцювати, його рухи настільки невитончені й чужі поняттю танцю, наскільки це можна собі уявити. Ми рідко стикалися з таким невіглаством; отже, коли від нього очікують зв'язної промови, ми все ще дивуємося його майже повній незв'язності. Лакі здається більше твариною, ніж людиною, і саме його існування в драмі є пародією на людське існування. У другій дії, коли він приходить абсолютно німим, це лише відповідне продовження його стану в першій дії, де його мова була практично незрозумілою. Тепер він взагалі не намагається вимовити жодного звуку. Яку б частину людини не представляв Лакі, ми можемо зробити загальне зауваження, що він, як людина, змушений керувати сліпими не через інтелект, а через сліпий інстинкт.

Місце Лакі в «В очікуванні Годо» було жваво обговорюване. Навіть ім'я його дещо невловиме. Деякі відзначають його як «щасливця», тому що він «щасливий у контексті п'єси». Йому не потрібно шукати речі, щоб зайняти свій час, що є основною розвагою інших персонажів. Поццо каже йому, що робити, він це робить, і тому йому пощастило, оскільки його дії абсолютно рішучі. Проте Беккет стверджував, що йому пощастило, оскільки він «немає очікувань».

Лакі найбільш відомий своєю промовою в першій дії. Монолог викликаний Поццо, коли волоцюги просять його змусити Лакі «думати». Він просить віддати йому його капелюх: коли Лакі носить капелюх, він здатний думати. Монолог довгий, безладний, і не має видимого кінця; він припиняється лише тоді, коли Володимир забирає капелюх назад. У межах тарабарщини Лакі коментує свавільну природу Бога, схильність людини слабіти й зникати, а наприкінці — розпад землі. Його розмови можуть базуватися на теоріях ірландського філософа єпископа Берклі.